

Ți-am dat brânci, ține-te bine!

Constanța Buzea

Știe-oricine, dacă vrea,
Ce-i un hârb, o tinichea,
Ce-i o oală spartă-zob,
Ce-i un ciob, ce-i o târbacă.
Cine știe, să petreacă,
Cine nu, nu-i o rușine

Să învețe să culeagă
Cuvințele bob cu bob:
Râde hârbul de un ciob,
Râde ciob de oală spartă,
Râd de tine? Râzi de mine!
Ți-am dat brânci? Ține-te bine!

Suie hazul până-n cer,
Râsul are coadă scurtă,
Cu-ncălțări cu tălpi de fier
Vin proverbele de ieri,
Vin ținându-se de burtă,

Că de răs, de răs grozav,
Li s-a sfâșiat de-a lungul
Cămeșoiul de postav.
Vin povești, proverbe vin,
Zicătorile, și ele,
Să ne dea mult puțin,

Să ne dea duium de stele,
Cele bune să se-adune,
Cele rele, să se spele!
Noi cu mintea iscusită
Le vom prinde ca-ntr-o plasă.
Ce hazlie, ce frumoasă
Este lumea lor vorbită!

Iată, gura dumitale
Mă făcu de trei parale.
Râde ciob de spartă oală,
Râde gol de piele goală.
Ia aminte dumneata,
Care nu știi că știi multe,

Ia aminte un' te duci,

POEZII ONLINE

Cum ești fercheș și drăguț,
Să nu cazi din lac în puț!
Ia la tine o lețcaie,
Pune-n pungă o para,
Chioară fie, fie rea,
Cu un sfaț, cu un bănuț,

Gura târgului se-nmoaie.
Ce te umfli, nene,-n pene?
Facem haz, să n-avem vorbe!
Că sunt vorbele ca spuma,
O droaie, o hărmălaie.
Eu vă las, mă duc de-acuma,
Că se vede venind ploaie...

Nu ajung eu prea departe,
Nu mă-ndur să plec deloc,
Că proverbul n-are moarte,
Zicătoarea-i cu noroc;
El e joc și ea e foc,
Sunt hazul isteților,
Spaima nătăfleților.